

ved fit, og jeg tror ogsaa, at der var adskillige andre Medlemmer, om hvem det fomme gælder. Man var i Virkeligheden kun kommen til det Refultat, man naaede, ved at flaa en hel Del af paa, hvad man maatte anfæ for at være det rigtige og henfigtsmæssige, og faa var man endda langt fra enig ved den Afstemning, der fandt Sted, idet der paa alle afgørende Punkter var et ikke ringe Mindretal. Denne Omftændighed ifær bringer jo ogsaa til at antage, at vi endnu ere meget langt fra at naa en Overenftomft om, hvorledes denne Sag flal ordnes, og det er jo ret trøfteløft. Men der er ved Siden af dette trøfteløfe et Forhold, fom dog maatte ikke er faa fedfommeligt, og det er, at den Anfkuelse, tror jeg, mere og mere har udbredt fig, at det er en Illufion at vente fig noget væsentligt af en mellemkommunal Bæftatning. Naar man fra først af begyndte paa at tale faa meget om den mellemkommunale Bæftatning, var det jo i Forventning om derved at vinde noget. Der er aabenbart ingen, navnlig ingen Kommune, der har gjort fig til Talsmand for Gennemførelfen af en mellemkommunal Bæftatning ud fra det Synspunkt, at Kommunen flulde tabe. Alle Kommuner og alle, fom i det hele taget have befæftiget fig med dette Spørgsmaal fra Kommunens Standpunkt, have naturligvis tænkt fig, at Kommunerne flulde vinde, men det er da klart, at naar der er Tale om en Fordeling af Statten mellem Kommunerne, faa kunne ikke alle vinde; man kan virkelig ikke ved en Deling være faa heldig altid at faa den bedste Part. Det er alftaa efter min Opfattelse et Gode, at man efterhaanden er kommen til at indfe, at ved en faadan Fordeling opnaa i hvert Tilfælde ikke alle en Fordel, og det er overhovedet meget tvivlsomt, om der er nogen, der opnaar noget videre ud over dette at faa et betydeligt Arbejde, et meget stort Befvær og vel ogsaa en hel Mængde Udgifter med at faa denne mellemkommunale Fordeling iværkft.

Ved Siden af, at dette har arbejdet fig stærkt frem, er der en anden Betragtning, der ligeledes har arbejdet fig frem, og det er den, at det, fom flal hjælpe, er at faa ny Indtægtskilder, og navnlig ny Stattesobjekter for Kommunerne, og man fæfter færlig fin Opmærksomhed paa dette at indbrage faadanne Stattesobjekter under den kommunale Bæftatning. Det er noget, fom er værdt at arbejde for, det er noget, fom man maa fe at faa frem, og derom flulde man jo hnes, at det ikke maatte være faa færdeløs vanskeligt at blive enig, thi der vilde i hvert Tilfælde Kommunerne ikke komme i Paarene paa hinanden og fuge at

faa det mest mulige paa hinandens Beføftning, men der vilde det flimpelt hen være Spørgsmaalet, om de Perfoner, det gif ud over, derved flulde blive i nogen Grad brøftholdne. Opgaven med Henfyn til Inddragelsen af ny Statteindtægter er væsentlig denne at afpaffe Forholdene faaledes, at man kun rammer der, hvor Retfærdigheden taler for, at der maa rammes, og jeg antager, at det maatte vel kunne lykkes at blive enig om, hvilke Objekter der faaledes bør være Genftand for Bæftatning, og paa hvilken Maade Statten flal udskrives af dem.

Men naar det flaar faaledes, at det maa antages for at være mere og mere haabløft at arbejde paa Gennemførelfen af den mellemkommunale Bæftatning eller den kommunale Stattesfordeling, hvad man nu vil falde den, og tillige, at Gennemførelfen deraf ikke vil føre til nogen Fordel for Kommunerne i deres Helhed, faa forekommer det mig at være et stort Spørgsmaal, om man ikke en Gang bør tage Sagen paa den Maade, at man ophører at befæftige fig med Spørgsmaalet om den mellemkommunale Fordeling, og derimod retter og henvender Opmærksomheden paa det andet Punkt, jeg har nævnt. Paa dette andet Punkt mener jeg nemlig der vil være stor Udfigt til Enighed, og jeg for mit Vedkommende flulde være meget glad, derjom Refultatet af den Forhandling, vi komme ind paa, maatte blive det, at man kom bort fra at fuge det, fom dog ikke kan opnaas, nemlig Enighed om den kommunale Fordeling, og derimod føjte at enes om, paa hvilke Grundfætninger man kan udføre Inddragelsen af ny Stattesobjekter til Kommunerne. — Jeg vilde ved Siden deraf ganfte vist fætte Pris paa, at den Del af Lovforflaget, fom gaar ud paa at forbedre visse Befømmelser i den gældende Bæftatningsmaade, blev tagen med; men det kunde man vel ogsaa enes om, det har ikke været af de Punkter, paa hvilke man hidtil har mødt nogen væsentlig Modftand. — Jeg flal ikke kunne de Herrer forftaa, under faadanne Omftændigheder komme ind paa at fordybe mig i Detallen, fom vi desuden have fortalt hinanden faa meget om tidligere, at vi fende hinandens Betragtning deraf. Vi maa fride til Arbejdet paa ny, men idet vi begynde derpaa, er det, jeg vil gøre den Bemærkning, at jeg tror, man vilde komme bedre frem og snarere naa et Mål, hvis man kunde enes om at udfille af Lovforflaget det, man dog ikke har Udfigt til at blive enig om.

Madjen-Mygdal: Den sidste ærede Taler fandt ingen Anledning til at komme ind paa Lovforflagets Enteltheder i nogen